

OPIS OGÓLNY

1. NADZÓR

Nadzór nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa sprawuje Nadleśnictwo Drewnica na zlecenie Starosty Mińskiego.

2. WARUNKI PRZYRODNICZE

Lasy objęte uproszczonym planem urządzenia lasów położone są w:
IV Mazowiecko-Podlaskiej krainie przyrodniczo-leśnej
Mezoregion Równiny Wołomińsko-Garwolińskiej

Siedliskowe typy lasu i przyjęte dla nich typy drzewostanów zestawiono poniżej:

Wyszczególnienie		Siedliskowe typy lasu									
		Bśw	Bw	Bb	BMśw	BMw	LMśw	LMw	Lśw	Lw	OI
Gosp. Typ D-stanu	Gatunki główne	So	So	So	Dbb So	So	Db So	So Db	Db	Db	OI
	Gatunki domieszkowe	Brz	SwBrz	Brz Sw	Md Brz	Db Brz Sw	Md Gb	Js Wz Sw	Md Gb	Js Wz Gb	Js Brz
	Gatunki pomocn.	Olsz Jrz	OI	OI	KI Lp Os Jb Gr	KI Lp	Jw. KI Jb Gr Lp Brz Czpt Os	Jw. KI Lp Brz	Jw. Lp Czpt Jb Gr Os	OI Jw. Lp KI Czpt	

Poniżej przedstawiono ramowy skład odnowień i zalesień dla poszczególnych typów siedliskowych lasów.

<i>Typ siedliskowy lasu</i>	<i>Gosp. Typ D-stanu</i>	<i>Ramowy skład gatunkowy odnowień</i>
Bśw	So	So 80%, Brz i inne 20%,
Bw	So	So 80%, Św, Brz i inne 20%
Bb	So	So 80%, Brz i inne 20%
BMśw	Db – So	So 70%, Dbb i inne 30%
BMw	Db	So 70%, Db i inne 30%
LMśw	Db – So	So 50%, Db 40%, Md i inne 10%
LMw	So – Db	Db 60%, So 30%, Js i inne 10%
Lśw	Db	Db 80%, Md i inne 20%

<i>Typ siedliskowy lasu</i>	<i>Gosp. Typ D-stanu</i>	<i>Ramowy skład gatunkowy odnowień</i>
Lw	Db	Db 80%, Js i inne 20%
OI	OI	OI 90%, Js i inne 10%

Materiał używany do zalesień i odnowień musi spełniać wymogi ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku "o leśnym materiale rozmnożeniowym" j.t. Dz. U. z 2017r. poz. 116 z późn. zmianami.

3. MAKSYMALNA MIĄŻSZOŚĆ MOŻLIWA DO POZYSKANIA

W oparciu o przyjęte na podstawie Rozporządzenie Ministra Środowiska 12.11.2012r. (Dz.U. z 2012 r., poz. 1302) "w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu , uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu" minimalne wieki wyrębu :

- 120 lat dla Db, Js, Wz
- 100 lat dla Bk, Jd
- 80 lat dla So, Md, Kl, Sw, Dg
- 60 lat dla Brz, Ol, Ak, Lp, Gb
- 40 lat dla Os
- 30 lat dla Tp, Olsz

określono maksymalną miąższość do pozyskania w użytkowaniu rębnym:

<i>Etat z ostatniej z ostatniej klasy wieku</i>	<i>Etat z 2-ch ostatnich klas wieku</i>	<i>Etat wg potrzeb hodowlanych</i>	<i>Etat przyjęty</i>	<i>Pozostałe użytki rębne nie objęte etatem</i>	<i>Maksymalna miąższość możliwa do pozysk. w użytk. rębnym</i>
-	-	630	630	0	630

Użytkowanie przedrębne – 43m³

W uzasadnionych przypadkach wynikających z potrzeb hodowli i użytkowania lasu oraz innych aspektów przyrodniczych, możliwe jest zwiększenie poziomu użytkowania przedrębnego wykazanego w niniejszym opracowaniu do wielkości nie przekraczającej 20% zasobności danego drzewostanu (pododdziału).

4. OCHRONA LASU

Lasy ochronne – nie zlokalizowano.

Stan zdrowotny przedstawia się następująco :

1. Czynniki natury biotycznej - nie stwierdzono rozmiarów szkód mających znaczenie gospodarcze, należy jednak zwrócić uwagę występowanie szkodników wtórnych.

Aby ograniczyć możliwość powstawania szkód w drzewostanach zaleca się stosować w sytuacjach tego wymagających następujące działania:

- utrzymanie stanu sanitarnego lasu poprzez wyrabianie i wywożenie z lasu posuszu czynnego, złomów i wywrotów.
- bieżący monitoring zasiedlenia drzew (poszukiwanie drzew trocinowych)
- wykładanie drzew pułapkowych i ich korowanie i o ile to możliwe stosowanie pułapek feromonowych
- terminowy wywóz drewna z lasu
- korowanie pniaków po ściętych drzewach
- ochronę wrogów szkodliwych owadów, szczególnie ptaków

Nie zaobserwowano dużych szkód spowodowanych przez zwierzynę płową, jednak przy zakładaniu upraw leśnych zaleca się stosowanie środków zabezpieczających przed zgryzaniem i spalowaniem ewentualnie grodzenie upraw.

2. Czynniki natury abiotycznej – wahania poziomu wód gruntowych, niedobór lub nadmiar opadów w okresie wegetacyjnym , obfite opady śniegu (okiść), silne wiatry i przymrozki mogą oddziaływać negatywnie drzewostany. Racjonalna gospodarka leśna poprzez właściwe stosowanie cięć pielęgnacyjnych (CW,CP,TW,TP,CS) pozwala na zwiększenie naturalnej odporności drzewostanów

3. Czynniki natury antropogenicznej – ruch turystyczny w okresie wakacji oraz okres zbiorów darów runa leśnego może okresowo negatywnie wpłynąć na drzewostany jednak odczuwalne efekty tego zjawiska są niewielkie (śmieci przy ciągach komunikacyjnych, niszczenie runa leśnego)

W kompleksach leśnych położonych w pobliżu zabudowań, należy zwrócić uwagę na nadmierną wycinkę drzew i niszczenie runa leśnego.

W bezpośrednim sąsiedztwie brak jest przemysłu emitującego zanieczyszczenia.

Stan zdrowotny w świetle analizy w/w czynników biotycznych , abiotycznych i natury antropogenicznej uznano z zadowalający

Stan sanitarny lasów jest zadowalający.

5. OCHRONA PRZYRODY

Nie stwierdzono w obszarze opracowania żadnych form ochrony przyrody w postaci obszarów natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu, parków krajobrazowych ani gatunków roślin i zwierząt podlegających ochronie.

W celu realizacji postanowień aktów prawnych mających na uwadze ochronę gatunkową dziko występujących zwierząt, roślin i grzybów należy:

- monitorować drzewostany pod kątem zasiedlenia przez gatunki objęte ochroną przed wykonaniem zabiegów
- w przypadku trzebieży i rębni, wykonywać je terminie 16 X – koniec lutego (poza okresem lęgowym ptaków) i nie wycinać drzew na stanowiskach zasiedlonych przez ptaki i zwierzęta.
- w przypadku stwierdzenia obecności gatunków chronionych, ich siedlisk, ostoi bądź gniazd w trakcie wykonywania wskazań gospodarczych, należy wstrzymać wycinkę drzew oraz zwrócić się ze stosownym wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – zgodnie z ark. 56 ustawy o ochronie przyrody w celu uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów zawartych w art. 51 ust. 1 i ark. 52 ust. 2 w/w ustawy.
- prowadzić zrywki na siedliskach wilgotnych i podmokłych w sposób minimalizujący naruszenie warstwy próchnicznej gleby, w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej
- zachować drzewa dziuplaste z uwzględnieniem stanu sanitarnego lasu,
- pozostawić drewno martwe zwłaszcza na siedliskach wilgotnych (Ol, Lw, LMw) z udziałem olszy, jesionu, wierzb w ilości ok. 5 m³/ha z uwzględnieniem stanu sanitarnego lasu,
- pozostawiać fragmenty drzewostanu o pow. ok. 5% w przypadku rębni zupełnych,
- w rębniach złożonych pozostawienie grup, kęp lub pojedynczych drzew, ewentualnie łącznie ich w większe powierzchnie pozostawionych biogrup,
- nie dopuszczać do usuwania podszytu i przeprowadzania zrywki w pozostawionych biogrupach.

W zakresie ustaleń art. 30 ustawy z dnia 28 IX 1991r. „o lasach” (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2129) zaleca się stosować się do wymienionych wskazań:

W lasach zabrania się:

- 1) zanieczyszczania gleby i wód,
- 2) zaśmiecania,
- 3) rozkopywania gruntu,
- 4) niszczenia grzybów oraz grzybni,
- 5) niszczenia lub uszkodzenia drzew, krzewów lub innych roślin,
- 6) niszczenia urządzeń i obiektów gospodarczych, turystycznych i technicznych oraz znaków i tablic,
- 7) zbierania owoców runa leśnego w oznakowanych miejscach zabronionych,
- 8) rozgarniania i zbierania ściółki,
- 9) wypasu zwierząt gospodarskich,
- 10) biwakowania poza miejscami wyznaczonymi przez właściciela lasu lub

nadleśniczego,

11) wybierania jaj i piskląt, niszczenia lęgówisk i gniazd ptasich, a także niszczenia lęgówisk, nor i mrowisk,

12) płoszenia, ścigania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt,

13) puszczania psów luzem,

14) hałasowania oraz używania sygnałów dźwiękowych, z wyjątkiem przypadków wymagających wszczęcia alarmu.

Przepisy pkt 3 i 5 nie dotyczą czynności związanych z gospodarką leśną, a pkt 12-14 nie dotyczą polowań.

6. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA LASÓW

Lasy objęte opracowaniem , należą do I kategorii - dużego zagrożenia pożarowego.

PODSTAWOWE PRZEPISY Z ZAKRESU BEZPIECZŃSTWA PRZECIWPOŻAROWEGO

W zakresie ochrony przeciwpożarowej obowiązki właścicieli lasów reguluje rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 7 czerwca 2010 r. " (Dz. U. 2010 Nr 109 poz. 719) "**w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów**" - rozdz. 9 - zabezpieczenie przeciwpożarowe lasów ,
oraz

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006r. "**w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów**".

(Dz. U. Nr 58 poz.405 z dnia 7 kwietnia 2006 r. z późn. zmianami)

Zgodnie z § 38 rozporządzenia "**w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów**" w części - "Zabezpieczenie przeciwpożarowe lasów" określono przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej lasów

"1. Lasy położone przy obiektach mogących stanowić zagrożenie pożarowe dla lasu oddziela się od tych obiektów pasami przeciwpożarowymi, utrzymywanymi w stanie zapewniającym ich użyteczność przez cały rok.

2. Rodzaje oraz sposoby wykonywania pasów przeciwpożarowych przez podmioty określone jako właściwe do ich wykonania i utrzymywania w: ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity Dz. U. z 2018r. poz.2129), ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity Dz. U. z 2019r. poz.710 z późn. zmianami) oraz ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity Dz. U. z 2019r. poz. 1372 z późn. zmianami) określają:

1) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów (Dz. U. 2006 Nr 58, poz. 405);

2) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014r poz. 1227 z dnia 1 sierpnia 2014r).

.Przepis ust. 2 nie dotyczy:

1) lasów zaliczonych do III kategorii zagrożenia pożarowego;

2) drzewostanów starszych niż 30 lat położonych przy drogach publicznych i parkingach oraz drzewostanów położonych przy drogach o nawierzchni nieutwardzonej, z wyjątkiem dróg poligonowych i międzypoligonowych;

3) lasów o szerokości mniejszej niż 200 m.”

Na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006r. **“w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów”**

wyróżnia się cztery podstawowe rodzaje pasów przeciwpożarowych wykonywanych następującymi sposobami:

1) pas przeciwpożarowy typu A - oddzielający las od dróg publicznych, dróg dojazdowych niebędących drogami publicznymi do zakładu przemysłowego lub magazynowego, obiektów magazynowych i użyteczności publicznej pas gruntu o szerokości 30 m, przyległy do granicy pasa drogowego albo obiektu, pozbawiony martwych drzew, leżących gałęzi i nieokrzęsanych ściętych lub powalonych drzew;

2) pas przeciwpożarowy typu B - oddzielający las od parkingów, zakładów przemysłowych i dróg poligonowych pas gruntu o szerokości 30 m, przyległy do granicy obiektu albo drogi, spełniający wymogi, o których mowa w pkt 1, z tym że w odległości od 2 do 5 m od granicy obiektu albo drogi zakłada się bruzdę o szerokości 2 m oczyszczoną do warstwy mineralnej; bruzdę może stanowić inna powierzchnia pozbawiona materiałów palnych;

3) pas przeciwpożarowy typu C - oddzielający las od obiektów na terenach poligonów wojskowych pas gruntu o szerokości od 30 do 100 m, przyległy do granicy obiektu, spełniający wymogi, o których mowa w pkt 1, z tym że bezpośrednio przy obiekcie zakłada się bruzdę o szerokości od 5 do 30 m oczyszczoną do warstwy mineralnej;

4) pas przeciwpożarowy typu D - rozdzielający duże zwarte obszary leśne pas gruntu o szerokości od 30 do 100 m, spełniający wymogi, o których mowa w pkt 1, z bruzdą o szerokości od 3 do 30 m oczyszczoną do warstwy mineralnej; pasy rozdzielające zwarte obszary leśne zakłada się wzdłuż wytypowanych dróg, umożliwiających prowadzenie działań ratowniczych, a drzewostany na tym pasie muszą mieć udział ponad 50 % gatunków liściastych.

Szczegółowych ustaleń dotyczących wykonania pasów, o których mowa w pkt 3, dokonują zarządcy lasów w uzgodnieniu z właściwymi terytorialnie kierownikami jednostek podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

Szczegółowych ustaleń dotyczących wykonania pasów, o których mowa w pkt 4, dokonują zarządcy lasów w uzgodnieniu z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.

W wypadkach szczególnego zagrożenia pożarowego dla lasów można urządzać inne rodzaje pasów przeciwpożarowych, zgodnie z zasadami gospodarki leśnej.

§ 40 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006r. **“w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów”** określa zasady podstawowego bezpieczeństwa przeciwpożarowego:

“1. w lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru:

1) rozniesanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu;

2) palenie tytoniu, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi.

W przypadku prowadzenia prac związanych z gospodarką leśną oraz wykonywaniem robót budowlanych przepisy dotyczące podstawowego bezpieczeństwa przeciwpożarowego nie wskazują na konieczność porozumienia się z właścicielem lub zarządcą lasów w sytuacji określonej w ust 1 punk1.

Warunki topograficzne pozwalają na nie wykonywanie i pielęgnację pasów ppoż.

Nie ma konieczności wykonywania pasów typu bk ponieważ nie ma linii kolejowych na terenie objętym opracowaniem.

OCENA WARUNKÓW W SYTUACJI ZAGROŻENIA POŻAROWEGO

- **Ocena stanu dróg leśnych służących za dojazdy pożarowe**

(uwzględnia § 7 i § 8 Rozporządzenia Ministra Środowiska z 22 marca 2006 roku w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów (Dz. U. z 2006 r. Nr 58, poz. 405) .

Nie zachodzi potrzeba wyznaczania dróg leśnych na dojazdy pożarowe, ponieważ w wystarczający sposób rolę tę spełniają drogi publiczne . Teren gminy posiada sieć dróg utwardzanych.

W przypadku ogłoszenia 1, 2 lub 3 stopnia zagrożenia pożarowego powinna być przeprowadzona obserwacja lasów przez naziemne patrole przeciwpożarowe w celu wczesnego wykrycia pożaru, powiadomieniu o jego powstaniu i podjęciu działań zmierzających do ugaszenia pożaru.

Patrole prowadzą właściciele, zarządcy lub użytkownicy lasów, a całą akcję koordynuje Starosta sprawujący nadzór nad lasami nie stanowiącymi własności Skarbu Państwa.

Aktualny stan zagrożenia pożarowego na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie dostępny jest na stronie:

<https://traxelektronik.pl/pogoda/las/rejon.php?RejID=21>

Punkty alarmowe:

- Państwowa Straż Pożarna tel. alarmowy 998
- KPPSP w Mińsku Mazowieckim, ul. Warszawska 120 ; 05-300 Mińsk Mazowiecki;
telefon: 25 758 48 61
- Nadleśnictwo Mińsk Mazowiecki adres: ul. Gen. K. Sosnkowskiego 41; 05-300 Mińsk Mazowiecki
telefon: 25 759 35 25
- Starostwo Powiatowe w Mińsku Mazowiecki sprawujące nadzór nad lasami niepaństwowymi
ul. Kościuszki 3; 05-300 Mińsk Mazowiecki - tel. 25 759 80 00
- Jednostki OSP w gminie Halinów.

- **Ocena baz sprzętu do gaszenia pożarów lasów**

(uwzględniająca § 39 ust. 2 pkt. 5 Rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych budynków i terenów. Dz. U. z 2010 r. Nr 109 poz. 719)

- brak uzgodnień właścicieli, zarządców lub użytkowników lasów z komendantem powiatowym Państwowej Straży Pożarnej w sprawie baz sprzętu do gaszenia pożarów lasów, zgodnie z przepisami o zabezpieczeniu przeciwpożarowym lasów.

- **Ocena stanu zaopatrzenia wodnego**

Pomocniczo do poboru wody może być stosowana sieć hydrantów występujących w gminie i sąsiednich oraz można wykorzystać istniejące zbiorniki i ciekł wodne.

- **Zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej**

Właściciele, zarządcy lub użytkownicy lasów są obowiązani do:

- a) umieszczania przy wjazdach do lasu w uzgodnieniu z komendantem powiatowym Państwowej Straży Pożarnej tablic informacyjnych i ostrzegawczych dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego lasu.
Sprawę koordynuje Starosta sprawujący nadzór nad lasami niepaństwowymi,
- b) utrzymania istniejących źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
- c) założenia pasów przeciwpożarowych zgodnie rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006r. "w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów",
- d) urządzenia i utrzymywania w miejscach wyznaczonych, w porozumieniu z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, bazy sprzętu do gaszenia pożarów lasów zgodnie z przepisami o zabezpieczeniu przeciwpożarowym lasów.
Sprawę koordynuje Starosta sprawujący nadzór nad lasami niepaństwowymi.
- e) utrzymania dojazdów pożarowych w stanie spełniającym wymogi stosownych przepisów prawa.
- f) wprowadzenia zakazu wstępu do lasu przy 3 stopniu zagrożenia pożarowego, jeżeli przez kolejnych 5 dni wilgotność ściółki mierzona o godz. 9⁰⁰ będzie niższa od 10 %.

7. ZAWARTOŚĆ UPROSZCZONEGO PLANU URZĄDZENIA LASU:

W skład uproszczonego planu urządzenia lasu wchodzi :

1. Opis ogólny,
2. Zestawienie powierzchni gruntów i miąższości drzewostanu wg gatunków panujących (głównych) wg klas i podklas wieku,
3. Opisy taksacyjne lasu i gruntów przeznaczonych do zalesienia,
4. Zestawienie czynności gospodarczych projektowanych na 10 lat,
5. Wykaz d-stanów do przebudowy (negatywnych i źle produkujących),
6. Zestawienie pow. leśnych nie zalesionych,
7. Rejestr działek leśnych i wskazania gospodarcze w zakresie gospodarki leśnej,
8. Skorowidz działek leśnych,
9. Wykaz rozbieżności między ewidencją gruntów a stanem faktycznym.
10. Wykaz skrótów i symboli,
11. Mapa gospodarcza lasu i gruntów przeznaczonych do zalesienia.

Uproszczony Plan Urządzenia Lasu sporządzono w 3 egzemplarzach